

NUNTA FIULUI DE ÎMPĂRAT

- Haina de nuntă, Duminica a 14-a după Rusalii -

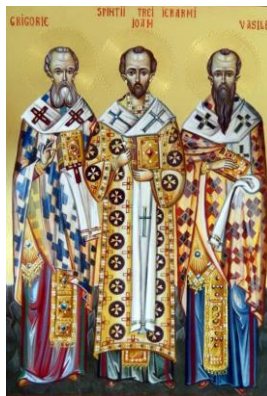
Ce înseamnă haina de nuntă pentru noi, care venim la biserică? Toți trebuie să ne îmbrăcăm în haina slăvirii lui Dumnezeu. Toți trebuie să ne îmbrăcăm în haina pocăinței, să punem peste sufletul nostru un veșmânt curat, care reprezintă înnoirea sufletului nostru prin rugăciune pentru venirea la biserică. Când vii la biserică nu-i ca la serviciu, nu este ca la restaurant. Când vii la biserică te pregătești sufletește cu o zi înainte sau chiar cu o săptămână înainte. Spui: „Duminica viitoare mergem la biserică”. Se întâmplă ceva în suflet, un tremur, sufletul căpăta altă vibrație decât cea din lumea de toate zilele. În fiecare zi te duci la serviciu și ești sâțul de el, dar trebuie să muncești ca să-ți câștigi pâinea ta și a copiilor tăi. La biserică vii să-ți îndulcești privirile spirituale. Aici vezi biserica plină de Sfinți, ei sunt prietenii noștri. Ei se roagă cu noi, îi chemăm în ajutor și ei ne răspund. Noi spunem: „Rugați-vă pentru noi!” și ei se roagă pentru noi. Aici venim cu altă vibrație sufletească.

leșim din dimensiunea umană și intrăm într-o dimensiune cerească. Aici luăm contact cu adevăratul Împărat. Dacă venim însă la biserică așa cum mergem la restaurant sau într-o excursie, nu avem haină de nuntă. Venim în haina de toată ziua, plină de păcate, cu tot ceea ce în decursul săptămânii am adunat. Venim în inima noastră cu răutăți, cu insulte, cu vorbiri de rău, cu alte păcate mai grave, cu desfrânări, cu beții. Nu poți să aduci sufletul așa la biserică, trebuie să-l curăți puțin. Așa cum atunci când te duci la serviciu îți pui o haină mai frumoasă, o cămașă mai curată, așa trebuie să vii în biserică, la slujbă, cu un suflet purificat și împodobit. Să fie ceva în tine care radiază în afară: sfințenie, bucurie și iertare, prin care și tu ierți și ceri iertare tuturor. Aceasta este haina de nuntă. Dacă vii la biserică fără haina de nuntă, Împăratul, Care este aici de fiecare dată, Iisus Hristos, știe ce aduce fiecare cu dânsul, dacă aduce o inimă pocăită sau măcar o inimă îndurerată pentru păcatele făcute. Știe dacă cineva vine cu sfidare în biserică, fără să-i pese de Dumnezeu, dacă vine doar de ochii lumii sau fiindcă a auzit că, dacă are nevoie de ceva și se roagă, Dumnezeu îi ajută. Nu se intră în Împărăția lui Dumnezeu pentru că ai venit la biserică. Nu se intră în Împărăția lui Dumnezeu pentru că te-ai închinat și ai aprins lumânări. Se intră în Împărăția lui Dumnezeu atunci când vii pregătit cu haina de nuntă, cu haina de Cină. Haina aceasta de Cină este o haină spirituală, duhovnicească. Este tot ceea ce facem noi ca să ne rupem de păcat. Să încercăm să ne pregătim sufletul pentru biserică, să lăsăm la ușă toate patimile lumești. Dacă avem vrăjmășie cu cineva, s-o lăsăm afară! Dacă ne-a tulburat cineva cu ceva, să-l iertăm! Dacă am tulburat pe cineva cu ceva, să cerem iertare! Și mai presus de orice, să cerem iertare lui Dumnezeu, ca atunci când intrăm în biserică, să intrăm cu sufletul împăcat. Slavă Ție, Doamne!

SFINȚII TREI IERARHI

Sfinții Trei Ierarhi sunt trei ferestre prin care creștinătatea a privit spre Hristos și a primit lumina de la El. Sf. Grigorie Teologul este simbolul științei teologice, Sf. Vasile Cel Mare este simbolul energiei și al acțiunii puse în slujba oamenilor, iar Sf. Ioan Gură de Aur simbol al râvnei apostolice prin cuvânt și faptă, pentru îndreptarea vieții credincioșilor, după învățătura Domnului nostru Iisus Hristos. Unul reprezintă mintea care gândește, altul gura care propovăduiește și al treilea mâna care lucrează, deși fiecare a avut și minte și gură și mână care lucrau într-o desăvârșită armonie și unitate. Fiecare dintre ei erau deopotrivă neîntrețuți păstori sufletești, mari dascăli ai lumii creștine, propovăduitori și apărători ai dreptei credințe. Opera lor este vastă, iar activitatea lor a cuprins toate domeniile și aspectele vieții: social, cultural, pastoral-misionar, dar au strălucit prin contribuția lor în formarea învățăturii celei adevărate și păstrarea ei în fața celor ce o atacau din toate părțile. Au trăit în secolul IV al erei creștine, secol numit de drept cuvânt „secolul de aur al creștinismului”. „De aur” pentru că în acest secol au trăit cele mai mari personalități ale Bisericii, dar și pentru că în acest secol s-a formulat, pentru totdeauna, de către Biserică, la prin primele două sinoade ecumenice, dogma fundamentală a creștinismului, Sfânta Treime. Sf. Grigorie de Nazianz a participat la Sinodul II ecumenic, unde s-a formulat învățătura despre Dumnezeu-Sfântul Duh. Ei au avut o contribuție hotărâtoare, atât la formarea învățăturii celei adevărate, cât și în păstrarea și răspândirea ei. Înzestrați cu calități alese, instruiți la cele mai înalte școli ale timpului, favoriți la o glorie ușoară și urșiți parcă din leagăn la celebritate, cei trei sfinți au renunțat foarte ușor la toate acestea și au primit jugul lui Hristos cel

plin de greutate și suferințe, dar cu conștiința împăcată că și-au ales calea cea bună. Unind o cultura vastă, enciclopedică, cu o adâncă evlavie și îmbinând viața contemplativă cu cea mai activă cu putință în duh de muncă necurmată, de jertfelnice până la moarte, ei stau de veghe și azi ca modele vii, nepieritoare, închinare Bisericii și omului, cu durerile și bucuriile lui, cu căderile și înălțările lui, și Evangheliei lui Hristos cel răstignit dar înviat și înălțat în slavă. Prin cuvântul, prin scrisul și pilda vieții lor, Sf. Vasile cel Mare, Sf. Grigorie Teologul și Sf. Ioan Gură de Aur sunt modelele de slujire și dăruire pentru binele oamenilor. *Cu rugăciunile acestor trei ierarhi, Hristoase Dumnezeule nostru, și cu ale tuturor sfinților surpă și risipește ridicările eresurilor; și pe noi în unire și pașnică așezare ne păzește și ne învrednicește de împărăția Ta cea cerească, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.*

ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI

- Să nu mai umblăm orfan, ci Să-L primim pe Hristos -

Sfântul Simeon a fost unul dintre cei 70 de înțelepți care au fost aleși, la porunca lui Ptolemeu, faraonul Egiptului, să traducă Legea lui Moise și toate proorociile din ebraică în greacă. Aflăm din Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție despre istoria bătrânului Simeon și cum a ajuns el sub îndrumarea

Duhului Sfânt, Care l-a trimis la Templu, unde l-a primit în brațe pe Pruncul Iisus Hristos. Să-L primim și noi pe Iisus Hristos în sufletele noastre. Iar semnificația acestei sărbători să miște inima noastră, să ne fie de învățătură. Pruncul Iisus a fost adus la biserică - pruncii noștri să-i aducem la biserică; dreptul Simeon l-a primit în brațe pe Hristos - să-L primim și noi nu numai în

brațe, ci în noi, în inima noastră, în măduarele noastre, în sângele nostru sub forma Pâinii și a Vinului, Trupul și Sângele lui Hristos, cum zicem la rugăciunile dinaintea de Împărtășanie. De fiecare dată la Sfânta Liturghie, Iisus Hristos Se răstignește și ni Se dăruiește, în Sfânta Împărtășanie, împărtășindu-ne în chip nevăzut de darurile lui Dumnezeu. De aceea, când ne împărtășim, să ne împărtășim ca și când ne-am împărtăși prima dată, ca și când ne-am împărtăși ultima dată, ca și când mâine am muri, cu atâta cutremur și credință și dorință de unire cu Dumnezeu. Pentru că nu știm dacă mai apucăm să ne împărtășim încă o dată. Dacă nu ne îndreptăm viața, facem un efort zadarnic. Venirea la biserică este un efort. Faptul că vii de acasă, lași ce ai acasă, stai în picioare, stai în genunchi, uneori e prea frig, alteori e prea cald, aluneci pe gheață și altele. Efortul acesta să nu fie zadarnic. Să fie cu inimă curată, cu inimă smerită, să nu fim certați, să fim împăcați, să ne facem rugăciunile, rânduiala. În biserică este frumos. Dar să nu venim numai pentru frumos, numai pentru cântare, să nu venim nici numai pentru obicei. Este bine să respectăm moșii și strămoșii noștri care veneau la biserică, dar nu numai pentru aceasta. Ei veneau și cu credință și cu inima lor mișcată către Dumnezeu și așa să facem și noi. Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu, a Cărui Întâmpinare o sărbătorim astăzi. Ca Prunc, Iisus a fost adus la Templu spre a fi întâmpinat. Ca Mântuitor, acum, prezent în Sfintele Biserici, ne cheamă să venim noi, spre a-L întâmpina, așa cum am făcut și astăzi. De aceea, la fiecare Sfântă Liturghie Îl întâmpinăm, minunându-ne de întrevederea tainică a mântuirii, simțind parcă, la sfârșit, impulsul de a rosti împreună, preoți și credincioși: „Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace că văzură ochii mei mântuirea adusă prin jertfa Ta, care se înnoiește la fiecare Sf. Liturghie, cum s-a reînnoit astăzi...”

Sfântul Haralambie, ocrotitorul săracilor și al bolnavilor

- Al doilea hram al parohiei -

În data de 10 februarie săvârșim pomenirea Sfântului Sfințit Mucenic Haralambie, episcopul Magneziei din Asia Mică. Vom oficia cu sobor de preoți, în ajunul sărbătorii, vecernie cu litie, iar în ziua hramului, după Sfânta Liturghie, vom săvârși Sfințirea mică a apei (Agheasmă), spre folosul sufletesc și trupesc al credincioșilor.

Preot paroh, Ioan Alupoaiiei

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 29 ianuarie	17:00	Vecernie la Biserica „Trei Ierarhi”
Marti 30 februarie	07:00 - 11:00	Utenia și Sfânta Liturghie Pomenirea celor adormiți
Miercuri 31 ianuarie	16:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Joi 1 februarie	08:00 17:00	Agheasma Sfântului Trifon Vecernie la Întâmpinarea Domnului
Vineri 2 februarie	07:00 17:00	Utenia și Sfânta Liturghie Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 3 februarie	07:00 17:00	Sfânta Liturghie și pomenire Vecernie
Duminică 4 februarie	07:00 10:30 17:00	Utenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie și dezlegări

Pomul roditor

Un om credincios fiind asuprit de necredincioși, a mers într-o zi la duhovnicul său și i-a zis: „Ce au cu mine, părinte, de nu mă lasă în pace?”. Părintele, un om bătrân și plin de înțelepciune, l-a dus în grădină. Acolo se aflau și pomi roditori și alții neroditori. „Iată fiul meu, ai aici pilda vieții. Crezi tu oare că aruncă cineva cu pietre în pomii aceștia cari au numai frunze? Nu fiule, oamenii aruncă cu pietre numai în pomii cu roade. Fii vesel că te asupresc oamenii, căci asemeni pomului cu roade ești”. De-atunci, omul acela nu s-a mai văitat de asupririle semenilor.

Când tăcerea este păcat

Se spune că tăcerea este de aur. Dar nu totdeauna. În anumite împrejurări, tăcerea este păcat. Când taci la spovedanie și nu spui păcatele. Când îți auzi copiii mințind, blestemând, înjurând, grăind de rău, și nu-i mustră, este păcat. Când copiii tăi fac fapte rele și tu taci, este păcat. Când semenul tău păcătuiește și tu îi vezi și nu-l sfătuiești de bine și taci, este păcat. Când nu-ți înveți copiii să meargă la Biserică, să se spovedească, să se împărtășească, să facă fapte bune, tăcerea este un păcat. Când nu te rogi lui Dumnezeu pentru părinții tăi sau pentru copiii tăi, tăcerea este un păcat. Când ascuți pe cel ce vorbește de rău și nu-l oprești, este păcat.

Egoistul

Se povestește că un om suferea de multă vreme în iad pentru că avusese păcatul egoismului. Se ruga mereu lui Dumnezeu să-l ierte, căindu-se și spunând că nu mai este egoist. Dumnezeu l-a trimis pe Sfântul Petru să-l încerce, zicând: „Iată, Dumnezeu îți-a auzit rugăciunea și m-a trimis să te scot de aici din iad. Îți voi întinde un fir de care te vei prinde și eu te voi ridica”. Sfântul Petru întinse firul, el se agăță și începu să urce. Dar ceilalți osândiți care se chinuiau în iad, văzându-l că se ridică, au început să se prindă de picioarele lui ca să scape și ei de acolo. Când i-a văzut așa agățați, egoistul s-a gândit cu groază că firul se va rupe și va cădea la loc în iad. Atunci a început să strige la ei disperat: „Coborâți, dați-vă jos!!!”. Și a început să-i lovească cu picioarele și să-i desprindă de fir. Dar când se chinuia să-i desprindă, a căzut și el jos. Așadar egoismul mai era stăpân pe viața lui. Nu dorea să scape decât el, nu și ceilalți, și, astfel, nici el nu a scăpat.

Slavă Ție, Doamne!